

I bulletin nr 4 lovade vi återkomma i september kanske... men det blev i oktober. Efter allt tänkande, planerande och skrivande inför Packardmötet i maj fungerade helt enkelt inte våra hjärnor när det gällde Packardskriverier. Men nu är vi igång igen och här föreligger resultatet. Först litet allmänt om vad som hänt i klubben, sedan kåserier om vår träff m.m.

I skrivande stund är Ole Böök i USA på tjänsteresa men också för att träffa Packardvänner, besöka marknaden i Hersey och köpa Packardbitar med hem till en del av oss. Inte mindre än 23 (!) medlemmar nappade på Oles erbjudande i förra bulletinen och har givit honom diverse uppdrag från att jaga instruktionsböcker över plåt detaljer till hela Packards.

Sture Idner sålde i vintras sin fina 1700 Touring Sedan till Lars-Göran Wärn i Stockholm för att skaffa sig en större vagn, minst en 8:a, kanske en 12:a. Han har letat, skrivit och telefonerat men inte fått tag i sin DRÖMPACKARD. I ren desperation har han nu köpt en Buick 8, Nordbergscabriolet från 1938. Vänner Sture förklarar dock att Packard alltjämt står högst på listan och han är tacksam för alla tänkbara tips på ett renoveringsobjekt eller en färdig vagn, Buicken går ju att avyttra.... Hjälp Sture tillbaka i vår krets!

En annan vagn som också bytt ägare är den 1938 1600 Club Coupé som finns i bild på första sidan i bulletin nr 2. Den nye, lycklige ägaren är Eskil Gustafson, Uddared, Knäred i Halland. Välkommen i vår klubb! Ingvar Anlander i Helsingborg renoverade vagnen och körde den bl.a. till Packardträffen på Torlunda. Han längtar nu efter en stor cabriolet - helst Packard; ytterligare en vän i nöd.

Klanen Kile i Kristiansand har överlåtit en 1931 års 826 Sedan till Bjørn Petter Gjerdrum, Vaekers Terrasse 5 i Oslo. Det är den vinröda vagn Mari Kile haft i många år. Den skall nu genomgå en fullständig renovering och bli som NY. Grattis, Bjørn Petter! Mari får väl i fortsättningen nöja sig med att köra familjens 902 (se bild på sid 4).

Välkommen i vår klubb är också Packardälskaren Helmer Westin i Stöde, väster om Sundsvall. Han kör sedan 1940-talet sin 8-cylindriga Clipper 1946. Vagnen har gått 580.000 km och är i behov av nya bakskrmar - hjälp den som kan!

Ove Haaks underbara 1930 års Roadster 740 förgyller för närvarande Gysinge Bil-museum, där den är tillfälligt utställd. Den som har vägarna förbi i Uppsala-Gävletrakten rekommenderas göra ett besök och avnjuta Packardlinjer när de är som vackrast.

Bengt-Åke Johansson i Skellefteå har satt ny fart på sin renovering. Chassiet till den 8-cylindriga Coupén från 1935 beräknas vara klart till våren. Kan vi hoppas få se den på vägarna 1974? För behövande erbjuder Bengt-Åke diverse delar 8-cyl. (120 serien) från 1937. Bl. a. finns en hel ram, framdörrar, framskrmar med hjulhus (!), motorhuv, front, strålkastare, ratt, rattstång, styrsnäcka m.m.

En som renoverat på rekordtid och nyligen fått sin 1929 års Convertible Coupé färdig och registrerad är Bent Dyrbye i Köpenhamn. Enligt Packardkännaren Georg Christiansen är vagnen i nyskick! Vi bugar oss....

Kjell Edding, mannen med superintresse för -55:or, går och drömmer om en cabriolet i nyskick (se Ole Bööks USA-uppdrag). Mätte drömmen gå i uppfyllelse för honom.

NORDISKA PACKARDMÖTET PINGSTEN 1972 UR FINLÄNSK SYNVINKEL av Dag Söderblom.

Det finländska deltagandet i mötet begränsades till tre personer (av vilka två medlemmar) och ett ekipage (som var lånat) så det var inte mycket att komma med men desto trevligare var det att konstatera att uppslutningen i övrigt var mycket talrik.

Resan påbörjades fredagen den 19/5 kl 6 på morgonen i Helsingfors. Tillsvidare var vi endast två; min kartläsare, Leena, och jag själv. Robert von Pfaler hade nämligen ordnat med en lämplig tjänsteresa till Sverige och flugit över dagen innan.

Vårt första etappmål var M/S Botnia i Åbo hamn med destination Värtahamnen i Stockholm. Efter en helt händselös färd från Helsingfors irrade vi omkring i hamnen en kvart bland byggnadsställningar, containers och långtradare. Lyckligtvis fick jag syn på en studiekamrat som av allt att döma slagit sig på en karriär inom tullväsendet och han lotsade oss kortaste vägen in i M/S Botnias buk. Överfarten till Stockholm var tråkig. Dieselmotorernas ojämna slammer och avgasernas odör gör att man med saknad erinrar sig de förnämliga segel- och ångfartyg som tidigare trafikerade rutten.

I Värtan mottogs vi av en glädjestrålände Robert och beslöt att träffas följande dag kl 11 på Östra Station för att hinna fram till Mariefred till lunchdags. Natten tillbringade Packarden i ett garage på Lidingsö.

Lördagsmorgonen var dimmig och det regnade svagt. Vi iordningställde vagnens vindrutetorkarmekanism genom att förena insugningsmanifolden (Pcd 330778) med bränslepumpens vacuumaggregat som i sin tur förenades med själva torkarmekanism. Ett enastående arrangemang som visade sig tåla de mest fantastiska påfrestningar under resan.

Något försenade plockade vi upp Robert på Östra Station. Bränslet tog slut lämpligt vid en OK-mack, så vi rullade in och tankade. Lågoktanigt, blyfritt bränsle stod inte att uppbringa så vi fick ta vad de hade. En vänligt sinnad Opelägare (!) tittade på vårt registreringsnummer och frågade på svenska om vi var hemma från Belgien! Det var inte svårt att låta bli att stilla hans nyfikenhet.

När vi hittat fram till Mariefred började det hända saker. Packardvagnar av olika årgång och typ åkte omkring i staden till synes utan mål. Vi åkte till vandrarhemmet där Harald och Ove hälsade oss välkomna. Efter att ha fått nycklar och rum av portieren gled vi iväg till Vårdshuset där en anseelig skock Packardvagnar dominerade scenen. Då alla infunnit sig åkte vi till Torlunda med en stor vagn i spetsen som kastade små paket efter sig för att markera vägen.

Väl framme blev vi anvisade parkeringsplatser och välkomnades under högtidliga former av värdparet, Alice och Harald.

Lars Lundbergs 1602 Touring Limousine 1938 tillsammans med Lars Kiles 902 Convertible Sedan 1932

Jag gav mig genast åstad för att bekanta mig med de vackra ägorna och gjorde härvid några fynd att notera. En mycket snygg 726 Sedan (Ole Bööks) stod som för fyrtio år sedan i skuggan av ett lövträd av något slag. Nere i en riatade jag en 1701:a (Haralds vagn nr 2) delvis nedplockad men annars i originalskick. Under de följande timmarna fann jag mycket av intresse, från den typiska 20-talsvagnen 243 Touring till några sena V8:or som stod och guppade i ett buskage.

Medan jag var borta hade någon uppdukat ett förnämligt laxbord på en kulle, kring vilken trängseln var fantastisk, liksom laxen. Jag gjorde ett svagt försök att under det därpå följande talet räkna de närvarande och kom till ett halvt hundratal, men den verkliga siffran lär ha varit ännu högre. Vagnarnas antal fick jag till 15, av vilka 5 registrerade utom Sverige. Man kan utan att överdriva påstå att det allmänna samtalsämnet var - Packard.

Vid skymningsdags hade jag turen att bli inviterad på en utfärd med 726:an. Enligt hörsägen var de danske i antågande och vi skulle guida dem till Torlunda från ett närbeläget vägskäl, tydligt markerat med marshaller. Jag fick t.o.m. köra vagnen och konstaterade att mitt tidigare omdöme var helt riktigt. En härlig vagn. Tack för åturen, Ole!

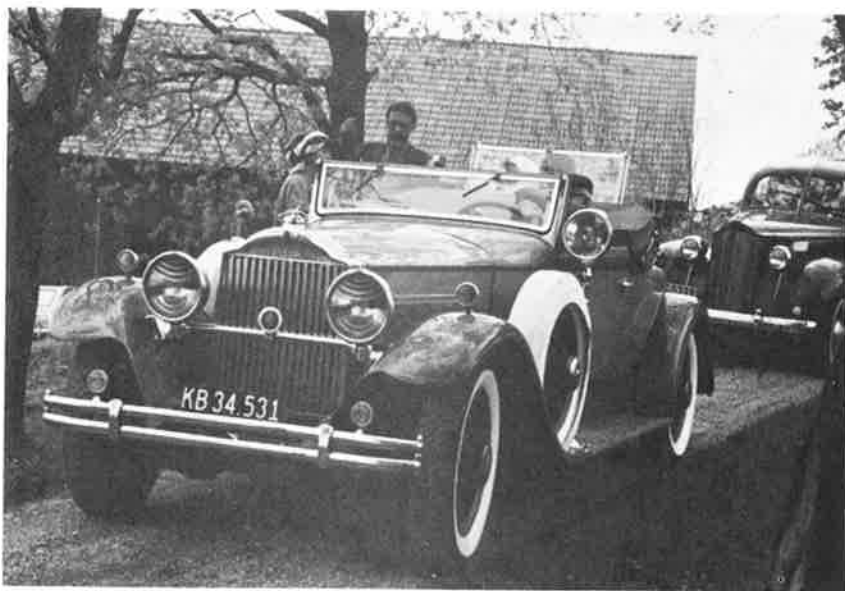
Vid midnatt åkte vi till Mariefred för att sova ut.

Söndagsmorgonen var vacker och inspirerade mig till ett besök på bangården. Trots den tidiga timman var där redan en hel del personal i farten. Lokstallarna var imponerande med sin tidsenliga arkitektur. Hela anläggningen verkade vara pietetsfullt skött. Jag hade turen att få se två ynglingar sätta fyr under pannan på ett mindre rangerlokomotiv.

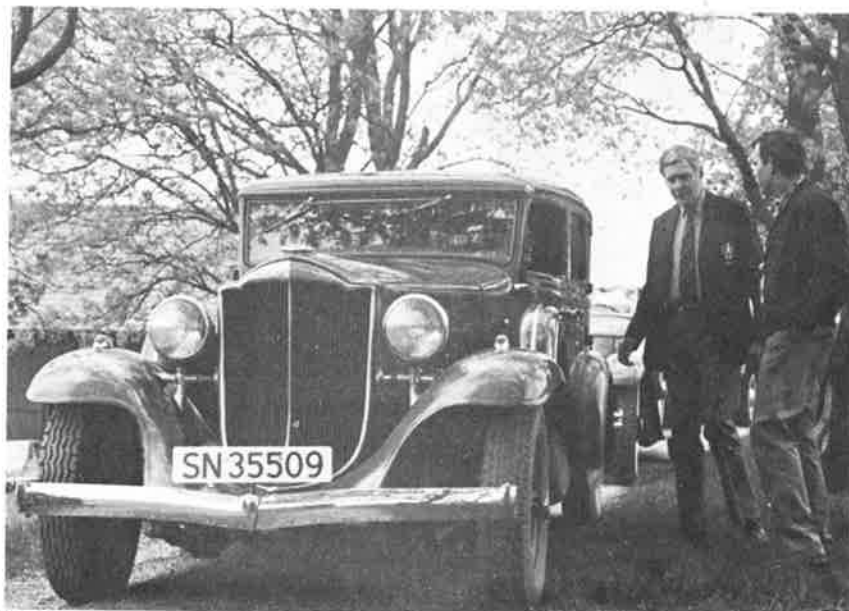
Efter att ha utfört litet väckningsceremonier fick jag mina landsmän att förbereda sig för avfärd till Torlunda.

Bruno Hamp på väg till Torlunda i sin 115 C Touring Sedan 1937 - ett fantastiskt restaureringsresultat!

Kirsten och Øistein Bertheau från Oslo beundrar Irene Christiansens charmiga typ 733 Convertible Coupé 1930. Hemort Köbenhavn.

Harald Jonsson och Ole Böök i samspråk om Ola Borges ovanliga typ 900/1932. Ola med son Johannes färdades 2090 km Bergen - Torlunda - Bergen.

Därute kunde vi konstatera att natten gjort mötesdeltagarna mycket gott. De var pigga och diskuterade åter Packard. Efter en god frukost var det dags för uppbrott. Två ångresor väntade oss i staden, en på räls och en med båt. Båda var mycket intressanta och resulterade för min del i ett visst spekulerande kring det faktum att Packard aldrig experimenterade med ångkraft, denna förnämliga kraftkälla.

Bilarna hade uppställts i åldersordning på kajen och först i denna formation kom de verkligen till sin rätt. En magnifik syn! Det var intressant att studera utvecklingen av den karakteristiska kylaren - tillplattningen mot slutet var uppenbar även om man stod i den ända av raden där perspektivet motarbetade tendensen.

Avfärden blev ett smärtsamt ögonblick men det uppvägdes dock av minnet av alla kontakter som knutits, av alla fina vagnar som synats och av den vänliga atmosfär som präglade hela arrangemanget. Vi tackade våra svenska värdar och värdinnor för ett storartat möte och svängde därefter pelikanen mot Stockholm.

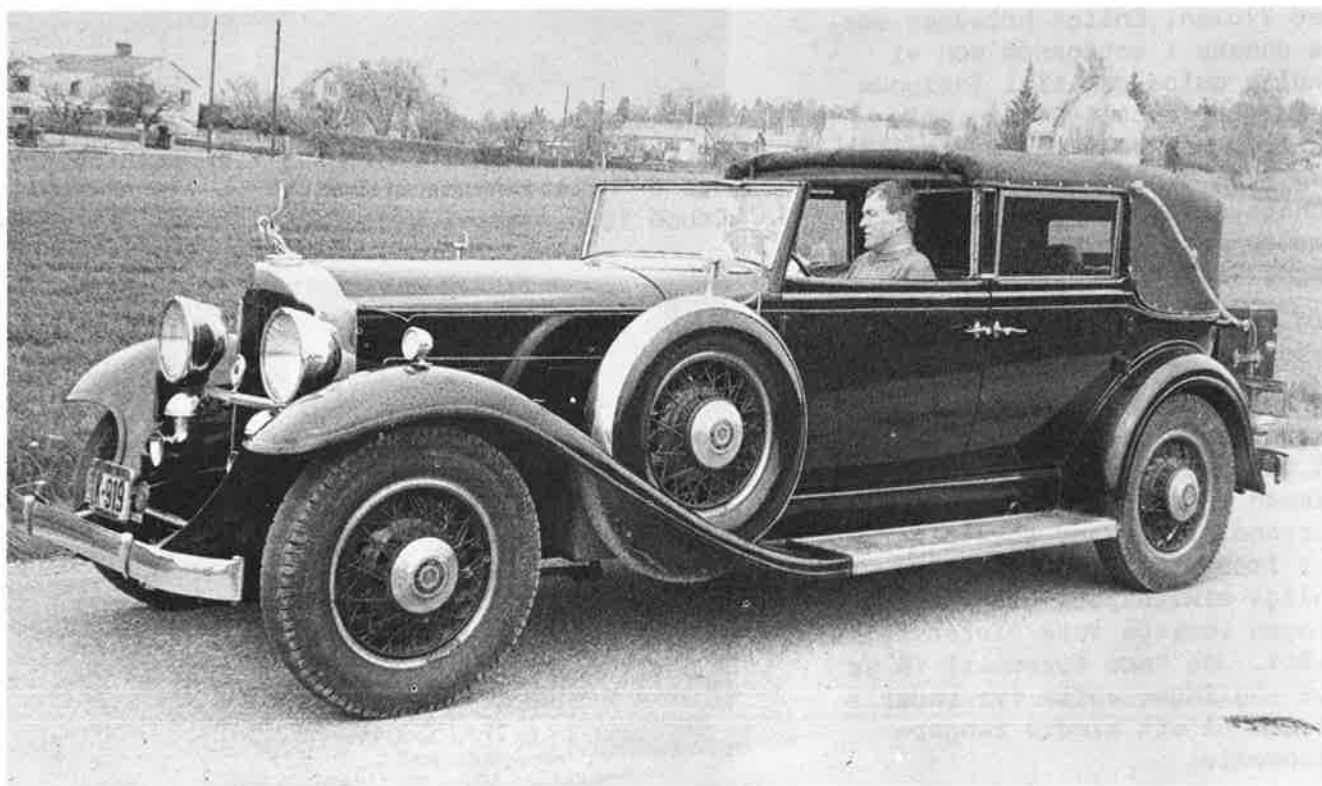
Efter ett mindre missöde med biljetterna - de var av fel datum - lyckades vi få plats ombord på M/S Ilmatar. Robert tog flyget följande morgon. Kl 11 på måndagsmorgonen var vi tillbaka i Helsingfors.

Tack än en gång för ett storslaget möte!

Å de finländska deltagarnas vägnar,

Dag Söderblom

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Lars Kile Jr i sin magnifika 902 Convertible Sedan by Dietrich från 1932.

HARALDS KOMMENTARER:

Tack snälla alla ni som hade tillfälle att komma till oss på Torlunda. Vi hade verkligen trevligt och hoppas och tror ni hade det också!

Som vi skrev i förra bulletinen var det en ansevärd hop Packardägare med familjer samlade. Antalsredovisningen ser ut så här: 56 vuxna - 21 barn - 3 hundar - 3 husvagnar - 15 Packards.

För att finansiera det hela betalade alla vuxna en slant, tillsammans blev det kr 4.505:-. Totala kostnaden för mat, dryck, papperstallrikar etc., hyra för ångbåten "Mariefred" och extratåg på den historiska Östra Södermanlands Järnväg m.m. blev kr 4.367:-. Följaktligen blev det kr 138:- över, vilket har gått till klubbens kassa.

Vid ett synnerligen informellt samtal under träffen beslöts

- att för medlemskap i NORDIC PACKARD OWNERS CLUB fordras att man äger eller är delägare i en Packard oavsett typ eller årsmodell.
- att klubben skall ordna ett medlemsmöte per år i något av de nordiska länderna förslagsvis under pingsthelgen.
- att klubben skall utgiva en bulletin tre till fyragånger per år.
- att en reservdelsgrupp skall bildas för att hjälpa medlemmarna att skaffa delar, litteratur m.m. till sina Packards.
- att det nuvarande systemet med en arbetsgrupp för klubbens drift skall bestå. Den nuvarande gruppen fortsätter till nästa års träff i Bergen. Klubben blir då två år gammal.
- att medlemsavgiften under verksamhetsåret fram till juni 1973 skall vara Sv kr 30:- eller omräknat i respektive lands valuta.

Som ni ser är "organisationen" tämligen lös. Detta för att göra jobbet i klubben så praktiskt och lindrigt som möjligt. Det väsentliga är ju i alla fall att vi leker med våra Packardbilar - och varandra!

Beträffande 1973 års Packardmöte har Ola Borge med familj varit vänliga nog att åtaga sig detta. Platsen är hos familjen Borge i Lonevåg utanför Bergen och tiden pingsthelgen. Ola återkommer med vidare upplysningar och inbjudan vad det lider. Se om din Packard och planera in några semesterdagar; en Packardträff på Vestlandet måste vara en fantastisk upplevelse. Ola - vi ses!

Hur reservdelsgruppen skall fungera ber vi att få återkomma till i kommande bulletin.

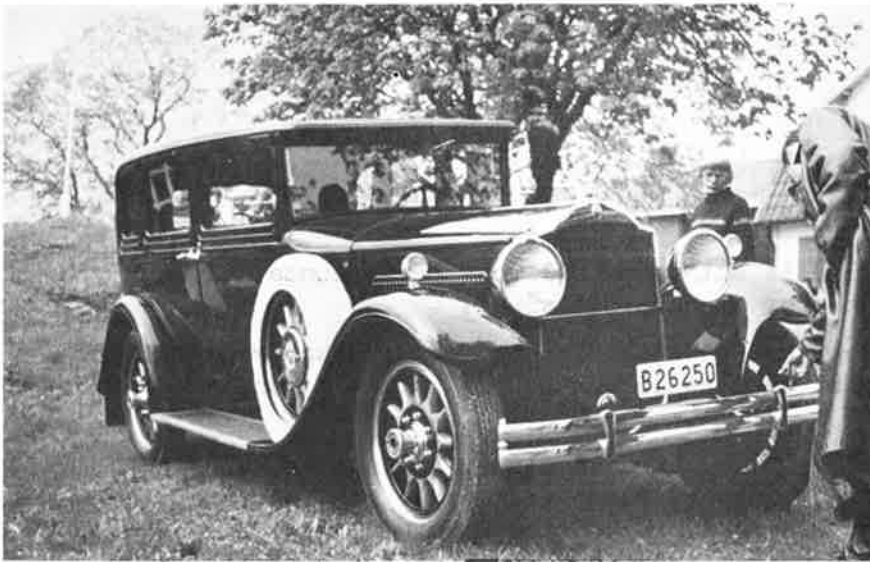
Så till det där med ekonomien = medlemsavgiften. Sv kr 30:- beräknar vi skall räcka till papper, kuvert, diverse tryck- och bildkostnader samt porto för ungefär ett år om ALLA sänder in sin slant. Beloppet blir omräknat:

för danska medlemmar	Ø kr 44:-
för finländska "	F mk 26:-
för norska "	N kr 42:-

Vi föreslår att ni sänder beloppet till respektive lands kontaktman d.v.s.

Danmark	Georg Christiansen, Ved Fortunen 5, 2800 LYNGBY
Finland	Dag Söderblom, Rievägen 3 A 4, 00330 HELSINGFORS
Norge	Lars Kile Jr, Svanedamsveien 58, 4620 VÅGSBYGD
Sverige	Harald Jonsson, Torlunda, 150 30 MARIEFRED

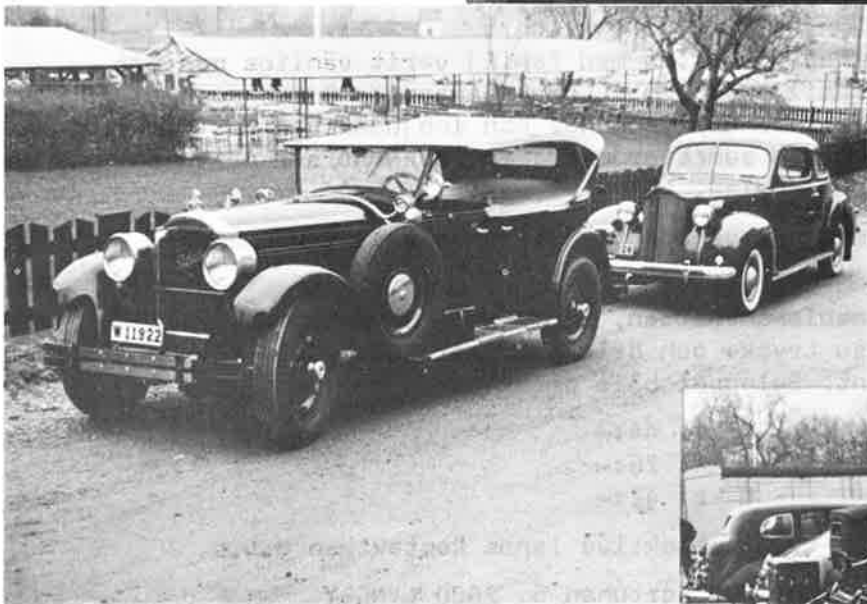
Dessa vidarebefordrar sedan medlemsavgifterna till arbetsgruppen. GÖR DET NU !

I MOTORHISTORISKT MAGASIN har Sture Idner gjort så här fin reklam för vår verksamhet.

Ole Bööks vackra 726 blev utsatt för många beundrande blickar.

Bröderna Fjeld från Oslo hade ett mindre radiatorbesvär på sin -52:a.

Bert Anderssons pampiga 243 Touring från 1926 och Ingvar Anlanders "lilla" 1600 Club Coupé.

skönheter bakifrån.....

PACKARDMÖTET I MARIEFRED PINGSTEN 1972.

Nordic Packard Owners Club kan man säga startade med att Harald Jansson och Ove Haak i maj 1971 sände ut en bulletin och en apell till alla kända Packardägare i landet att ansluta sig till den nystartade klubben. Bakom denna utsändning låg ett imponerande detektivarbete av främst Harald och Ove i Sverige, Lars Kile i Norge och Dag Söderblom i Finland.

Packard modell 115 C 1937, ägd av Bruno Hamp.

Lars Göran Wärns Packard 1700, 1939 och en tvillingvagn ägd av Martin Ekman.

Mötet var annars helt inställt på trivseln för deltagarna utan några tävlingsmoment, vare sig av gängse rallykaraktär eller någon "skönhetstävling". Personligen tycker jag nog att detta var enbart av godo. Det var inget jäktande, ingen nervositet eller irritation och inget ursinnigt polerande av bilarna. I stället ägnade man sig åt lugn och gemytlig samvaro under de två mötesdagarna, framför allt på Pingstaftons kväll. Man fick till livs många historier och även en del trevliga tips.

Naturligtvis fäste man sig vid vissa bilar. En verkligt elegant vagn var Ole Bööks 726 (Standard Eight 4-d Sedan från 1930), som var nylackerad och mycket nära nyskick. En annan verkligt imponerande renovering hade Bruno Hamp gjort. Bilen hade för övrigt besiktigats dagen innan efter anstaltens stängning! Hans 115-C (6-cylindrig 4-d Sedan från 1937) är återuppbyggd från nära nog hopplöst skick. Resultatet är en ny bil (doften invändigt är en utställningsvagns), även om klädseln av naturliga skäl varit omöjligt att imitera perfekt.

Vackraste bilmodellen: Irene Christiansens 733 (Standard Eight 2-d. Convertible Coupé med svärmorslucka från 1930) eller Lars Kiles 902 (Standard Eight 4-d. Convertible Sedan med Dietrich-kaross från 1932). Efter övernattnig i Mariefred eller på Torlunda samlades man på Pingstdagen åter i Mariefred och parkerade i en lång rad i årsmodellordning utmed kajen. 15 Packardvagnar i bredd har nog inte setts här i landet efter kriget, om ens någonsin.

Under dagen stod sedan på programmet tur med ångtåg samt rundtur med S/S Mariefred i Mälaren.

Slutsummeringen kan inte bli annat än en verkligt lyckad helg. Och ni som har andra bilar än Packard. Slå er samman märkesvis och ordna utflykter, gärna under organiserade former! Det kan varmt rekommenderas.

Slutligen får vi Packardägare (näja, alla Packardägare och jag själv) ge arrangörerna, dvs i första hand Alice och Harald Jonsson, vårt hjärtliga tack för det fantastiska jobb de lagt ned för allas vår trevnad.

Sture Idner

Denna bild får representera 30-, 40- och 50-talets Packardbilar.

Intresset var stort, och de flesta ägarna blev medlemmar i klubben. En matrikel gjordes i december 1971, som visade 6 medlemmar i Danmark, 12 i Finland, 21 i Norge och 44 i Sverige. Totalt ägde medlemmarna 96 Packard, naturligtvis i högst varierande skick. Men troligen finns det ännu okända Packardägare att värva.

Utöver matrikeln började man fundera på ett stort möte för Packardägarna, och ungefär ett år efter den första utsändningen var det äntligen klappat och klart. En naturlig träffpunkt blev Harald Jonssons vackra "sommarsstuga" Torlunda strax utanför Mariefred.

Kring tolvslaget på Pingstafton rullade så de första Packardvagnarna in i Mariefred, där samling skedde utanför Gripsholms Vårdshus. Det var trångt och bökit, och de stora bilarna hade en del problem med att hitta tillräckligt stora parkeringsluckor. Nå, Mariefred var ju inte slutmålet, utan så snart de flesta bilarna samlats bar det iväg i kortege till Torlunda.

Väl framme blev det bättre med plats att gå och titta på bilarna, och snart nog blev det dags för lunch i det gröna. Lunch på gravlax intill Packardbilar, det är grejor det! Tyvärr hade arrangörerna däremot inte lyckats fullt så bra med vädret. Det var kallt och mullet, och regnet hängde i luften men blev lyckligtvis kvar där.

Under eftermiddagen stötte så allt fler bilar till. Till slut var det 1 dansk, 1 finsk, 3 norska och 11 svenska Packard (inklusive Haralds renoveringsobjekt). Årsmodeller 26, 30 (2 st), 32 (2 st), 37, 38 (2 st), 39 (3 st), 47, 51 och 55 (3 st), med reservation för fel på något år. Dessutom kom också åtskilliga Packardägare med moderna bilar, då deras riktiga bilar var under renovering.

Undertecknad som gjorde dumheten att sälja sin Packard några månader tidigare och alltså var enda mötesdeltagare utan Packard, fick massor av gliringar för detta. Med all rätt!

Bert "Packard" Anderssons 243 Touring 1926 tillsammans med Irene Christiansens 733 Convertible Coupé 1930.

Så här ser medlemskortet
ut

Ask the man who owns one
PACKARD

OLA J. BORGE

... ditt kvitto!
på medlemsavgiften!

P S Från och med den 1 oktober
är vår adress ändrad till:

TORLUNDA

150 30 MARIEFRED tel: 0159/200 90

Alice och Harald Jonsson